

Børn af indvandrere oplever langt oftere fædres fængsling end danske børn

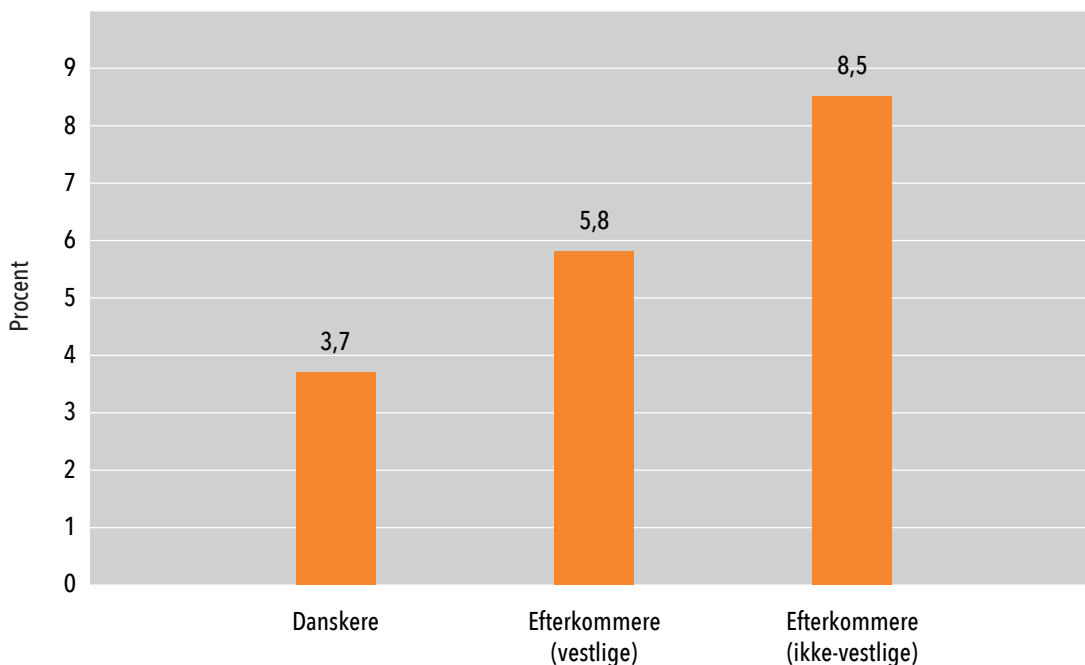
Børn af indvandrede forældre risikerer langt oftere at opleve, at deres far kommer i fængsel i løbet af barndommen, end danske børn. Det viser et nyt studie fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed, der sammenligner risikoen for danske børn og børn af vestlige og ikke-vestlige indvandrere.

Undersøgelsen fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed viser, at danske børn har en risiko på 3,7 procent for at opleve deres far blive fængslet i løbet af barndom-

men, mens børn af vestlige indvandrere har en risiko på 5,8 procent. Højest risiko har børn af ikke-vestlige indvandrere, idet 8,5 procent af dem har oplevet, at deres far kommer i fængsel, før de fylder 15 år (figur 1).

Tidligere undersøgelser har vist, at hvis børns far kommer i fængsel, så er der høj risiko for, at de kommer til at klare sig dårligere i livet, for eksempel ved at de bliver anbragt uden for hjemmet, eller at de selv ender med at blive kriminelle.

Figur 1. Risiko for, at far fængsles i løbet af barndommen

Note: Alle typer indespærring (dog med undtagelse af tilfælde, hvor der alene sker anholdelse). For børn født 1991-1998 i Danmark, som følges, indtil de fylder 15 år.

Kilde: ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.

Store forskelle på tværs af oprindelseslande

Børn af somaliske indvandrere risikerer langt oftere end børn af andre ikke-vestlige indvandrere at opleve, at deres far kommer i fængsel. Det viser et nyt studie fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.

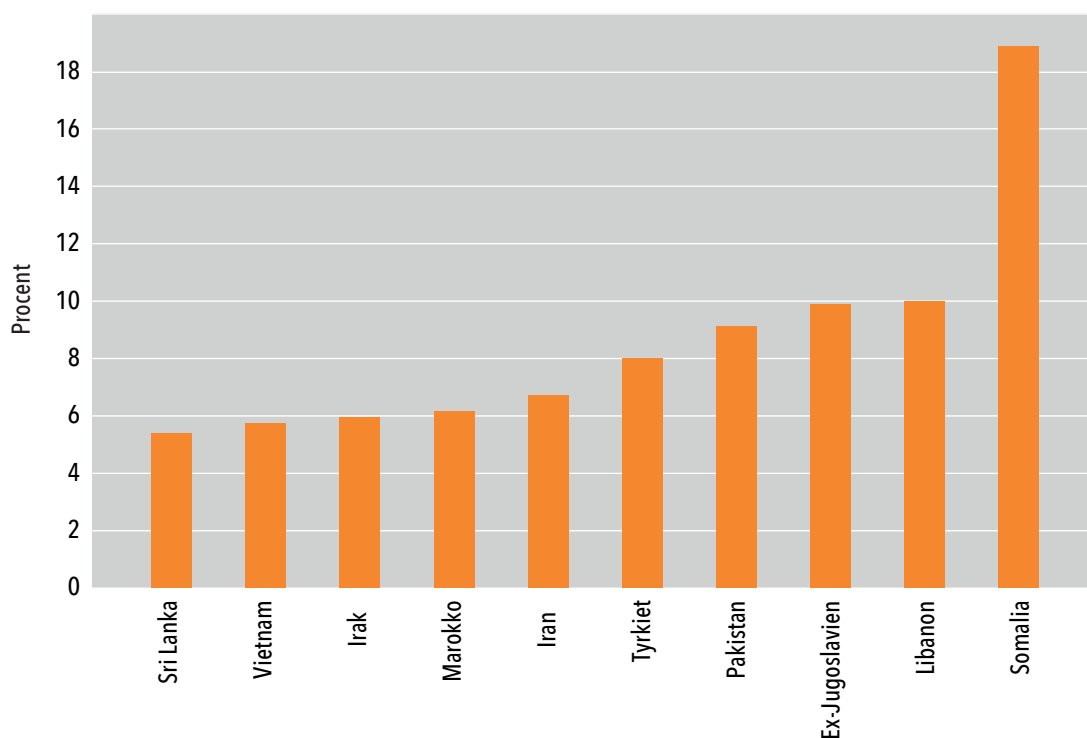
Ikke-vestlige efterkommere oplever oftere end danskerne, at deres far kommer i fængsel i løbet af barndommen, men risikoen afhænger i høj grad af, hvilket land forældrene er indvandret fra. Et nyt studie fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed undersøger risikoen afhængigt af oprindelsesland.

Den gennemsnitlige risiko for, at et barn af ikke-vestlige indvandrere oplever, at faren fængsles, er på 8,5 procent (se forrige historie), men resultaterne fra studiet viser, at der er stor variation inden for gruppen (se figur 2).

Børn med forældre fra Sri Lanka og Vietnam har således lige så lav risiko for at opleve fars fængsling som efterkommere af vestlige indvandrere (altså en risiko på under 5,8 procent), og børn med forældre fra Irak, Marokko, Iran og Tyrkiet ligger også alle under gennemsnittet for de ikke-vestlige efterkommere med en risiko på 6 til 8 procent.

Børn med forældre fra Pakistan, Ex-Jugoslavien og Libanon ligger en smule over gennemsnittet med en risiko på 9 til 10 procent, men den gruppe, der klart skiller sig ud, er de somaliske efterkommere. De har knap 19 procents risiko for at opleve, at deres far kommer i fængsel på et tidspunkt i løbet af deres barndom. Det svarer til knap hver femte somaliske efterkommer.

Figur 2. Risiko for fars fængsling fordelt på oprindelsesland

Note: Alle typer indespærring (dog med undtagelse af tilfælde, hvor der alene sker anholdelse). For børn født 1991-1998 i Danmark, som følges, indtil de fylder 15 år.

Kilde: ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.

Fædres tilknytning til arbejdsmarkedet kan i høj grad forklare forskellene

Forskelle i risikoen for at opleve fars fængsling mellem børn med danske og indvandrede forældre kan i høj grad tilskrives forskelle i baggrundsfaktorer, såsom farens arbejdsmarkedstilknytning og uddannelse samt forskelle i kriminalitetshistorik. Det viser et nyt studie fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.

Der er mange forhold i et barns liv, som kan være med til at forudsige risikoen for, at barnet oplever, at far kommer i fængsel. Relevante baggrundsfaktorer kan eksempelvis være forældrenes uddannelse og arbejdsmarkedstilknytning. Derudover kan fædrenes generelle lovlighed, inden barnet bliver født, også være en væsentlig faktor. Og disse faktorer er der også store forskelle på alt efter forældrenes oprindelsesland.

Et nyt studie fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed undersøger, i hvor høj grad den øgede risiko for fængsling blandt indvandrere fra forskellige oprindelseslande kan skyldes, at fædrene adskiller sig på uddannelsesniveau, arbejdsmarkedstilknytning, kriminalitet og lignende inden barnets fødsel.

Resultaterne viser, at forskelle i baggrundsfaktorer og i særdeleshed fædrenes arbejdsmarkedstilknytning kan forklare størstedelen af forskellen i risiko for at opleve fars fængsling for langt de fleste grupper af efterkommere. Medtages forskelle i fædrenes tidligere domme, kan hele forskellen i risiko for fars fængsling forklares.

Med andre ord viser resultaterne, at hvis de forskellige grupper af børn af indvandrere havde samme vilkår som børn med danske forældre i forhold til forældrenes arbejdsmarkedstilknytning, uddannelse, kriminalitet før barnets fødsel og lignende, så ville vi forvente at se en lige så lav eller lavere risiko for at opleve fædres fængsling som for danske børn.

Somaliske efterkommere udgør en undtagelse fra det generelle billede. Her kan kun 42 procent af forskellen i risikoen forklares af forskelle i baggrundsfaktorer og tidligere kriminalitet. Til sammenligning kan eksempelvis 100 procent af forskellen mellem børn af danskere og børn af indvandrere fra Pakistan tilskrives forskelle i baggrundsfaktorer og tidligere kriminalitet.

Denne del af analysen tager i øvrigt udgangspunkt i risikoen for, at børn oplever fars fængsling i 1 til 6 måneder. Kigger man i stedet på risikoen for at opleve fars anholdelse, kan forskelle i baggrundsfaktorer stadig forklare en stor del af forskellen, men i mindre grad, end det er tilfældet med fængslinger af 1 til 6 måneders varighed.

Det er vigtigt at understrege, at selvom undersøgelsen baserer sig på statistiske sammenfald mellem de inkluderede faktorer og risikoen for fars fængsling, påviser resultaterne ikke årsagssammenhænge herimellem.

Om studiet

Studiet følger børn, der er født i Danmark i årene 1991-1998, fra fødsel, og frem til de fylder 15 år, og undersøger, hvorvidt deres fædre har været fængslet i denne periode. Med ”været fængslet” menes her, at fædrene enten har været varetægtsfængslet eller har afsonet en fængselsstraf (dvs. tilfælde, hvor der alene sker anholdelse, tælles ikke med). Da meget få mødre fængsles, har det ikke været muligt at gennemføre analyserne med fokus på mødre.

Analysen består af tre delkomponenter. Først måles risikoen for, at ens far fængsles i løbet af barndommen for børn af danskere, børn af indvandrere fra vestlige lande og børn af indvandrere fra ikke-vestlige lande. Dernæst opdeles ”ikke-vestlige lande” efter oprindelsesland. Dette gøres, fordi kategorien af ikke-vestlige lande dækker over meget forskellige lande fra forskellige dele af verdenen. Sidst undersøges, ved hjælp af en såkaldt ”Blinder-Oaxaca dekomponering”, hvor stor en del af forskellen i risiko for fars fængsling mellem

børn af danskere og børn af indvandrere fra de forskellige oprindelseslande der rent statistisk kan tilskrives forskelle i baggrundsfaktorer (såsom forskelle i fædrenes arbejdsmarkedstilknytning og uddannelse) samt forskelle i fædrenes kriminalitet forinden barnets fødsel. Den resterende del af forskellen kan ifølge dekomponeringen tilskrives, at der kan være forskelle på, hvor vigtige disse faktorer er for risikoen for de forskellige grupper, altså at sammenhængen mellem fx uddannelsesniveau og fængslingsrisiko er stærkere eller svagere på tværs af oprindelsesland, samt at der kan være forskelle på faktorer, der ikke er inkluderet i analysen, fx opdragelsesmetoder eller ulige behandling i retssystemet.

Studiet, som omfatter 453.263 børn af danskere, 2.330 børn af indvandrere fra vestlige lande og 31.127 børn af indvandrere fra ikke-vestlige lande, er publiceret i det videnskabelige tidsskrift *Demographic Research*.

Definition af indvandrere og efterkommere

Studiet følger Danmarks Statistiks definitioner med den tilhørende landegruppering.

Indvandrere er født i udlandet. Ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. Hvis der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, og personen er født i udlandet, opfattes personen også som indvandrer.

Efterkommere er født i Danmark. Ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark. Hvis der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, og personen er udenlandsk stats-

borger, opfattes personen også som efterkommer.

Når en eller begge forældre, der er født i Danmark, opnår dansk statsborgerskab, vil deres børn ikke blive klassificeret som efterkommere, men som personer med dansk oprindelse. Fastholder danskfødte forældre imidlertid begge et udenlandsk statsborgerskab, vil deres børn blive klassificeret som efterkommere.

Personer med dansk oprindelse er personer – uanset fødested – der har mindst én forælder, der både er dansk statsborger og født i Danmark.

Landegrupperingerne:

Vestlige lande er: EU28 plus Andorra, Island, Liechtenstein, Monaco, Norge, San Marino, Schweiz, Vatikanstaten, Canada, USA, Australien og New Zealand.

Ikke-vestlige lande: alle øvrige lande.

Kilde: Danmarks Statistiks *Indvandrere i Danmark 2019*.

Undersøgelsens publicering

Anker, Andersen & Wildeman (2020). *Estimating and explaining ethnic disparities in the cumulative risk of paternal incarceration in Denmark*

Demographic Research: Volume 43 - Article 22: 617-658.

Nyt fra ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed. (ISSN 1396-1217) udgives for at informere offentligheden om resultaterne af den løbende forskning i enheden.

Nyhedsbrevet er ikke ophavsretligt beskyttet og må frit citeres eller kopieres med fornøden kildeangivelse.

Du kan se andre udgivelser fra forskningsenheden på: www.rockwoolfonden.dk/forside/forskning